

— نمیشه ... آدم با پول قرضی لباس نمیخره ...
دکاندارکه خیس عرق شده بود و ساعت ها چانه زدن جاش را به لبس رسانیده بود مثل بمب منفجر شد و گفت:

— "شمالباس بخوبیست آقا... آمدین مردم را اذیت کنی
اصلًا "نمیدونین لباس یعنی چی؟ . دیدم مغازه داره راست بگ
و حق داره بامداد عوابکنه ... هر کس جای او بود بیشتر عصای میتد

با زوی رفیقم را گرفتم و از دکان یارو کشیدم بیرون و گفتم:

— بیآبریم ... هر وقت پول پیدا کردی بیا لباس بخر ...
آمدیم بیرون ... هنوز دو سه قدم نرفته بود که لباس فروش
دبال ما آمد و خیلی موءدب و با احترام مرا صدا کرد:

www.KetabFarsi.com ... عرض دارم ...

هر دو ایستادیم ... لباس فروش جلو آمد و خیلی آرام و
خونسرد گفت:

— خواهش میکنم چند دقیقه تشریف بیارین تو مغازه ...
یادم آمد یک دست لباس قالب تن شما دارم ... وقتی دیدم
از عصبات و ناراحتی چند دقیقه پیش خبری نیست برگشتم
و رفتم توی دکان او ... اینطور که فهمیدم یارو ازاون کابه اشی
بود که اگر مشتری به مغازه اش بیاید و جنس نفروشد . یک هفته
خواب و خوراک ندارد ...

صاحب دکان یکدست لباس از ته مغازه آورد که در همان نظر او معلوم بود چند دست گشته و لااقل به پنج شش سال به خلق **المخدوم** کرده است . . . لباسی که به تن دوستم بود ازاون لباس خیلی تمیزتر و نو تر بود . ازاین گذشته اندازه اش هم کوچک بود و دست رفیق من توی پاچه شلوارش هم نمیرفت تا چه برسد به اینکه پایش را **بخواهد** توی آن شلوار بکند . . .

www.KetabFarsi.com دوستم با مسخره گفت :

— عجب لباس مناسبی یه ؟ . . . مرد حسابی این لباس کجا شاند ازهی منه ؟ . داری ما را مسخره می کنی ؟ . . .
 — استغفرالله . . آقای محترم این حرفها چی یه ؟ . اختیار دارین . . آدم کاسب توی این خط ها نیس . . . شما لباس را بپوشین . . امتحانش مجانی یه . . . این لباس دوخت خارجه اینوتا نپوشین معلوم نمیشه . . اگر پسند نکردین نخرین مجبور که نیستید . . . بپوشین . . . توی آینه نگاه کنین . . .
 حالا نوبهی **رفیق** بود عصبانی بشه . . صداشو بلند کرد و گفت :

— بابا این لباس یه تن من نمیره . . . مگه چشم بندی یه . . .
 بعد هم در حالیکه پاچه های شلوار را روی دست حرکت میداد اضافه کرد :

- پاهای من چطوری توی این شلوار تنگ میره؟.

اما صاحب دکان ولکن نبود در حالیکه مرتب حرف میزد

با کمک شاگردش لباس به تن رفیق من میپوشاند:

- باباچان... ماکه بزور لباس را بشما نمیفروشیم... شما

یکدقيقة صبر کن. خودت اقرار میکنم که قالب تنت دوخته

www.KetabFarsi.com شده...

بالاخره با هر زحمتی بود دکاندار و شاگردش شلوار را به پای دوست من کردند... شلوار یک وجب از مج پاش بالاتر مانده و پاهای پشم آلود رفیقم بیرون افتاده بود... از تماسی این مُنظّره بی اختیار خنده‌ام گرفت ولی لباس فروش اصلاً

بروی خودش نمی‌ورد و مرتب تعریف میکرد:

- به... به... عالی‌یه... انگار به تن شما "پروه" شده...

دیدن گفتم تا نپوشی معلوم نمیشه. بعد هم روشو کردیعن:

- شما بفرمائین آقا چقدر خوبه...

دوستم که داشت نفسش بند می‌آمد با ناراحتی گفت:

آقا من لباس نمیخوام...

اما دکاندار گوش نمیداد... کت راهم بزور به تن او گرد

و کشیدش بطرف آینه:

- بسی نگاه کن... ببین چی شدی؟...

وقتی دوستم جلوی آینه ایستاد و دست هاشو توی چیپ هایش
 کرد قیافه اش مثل دلکها شد اما نمیدونم حرفهای دکاندار
 چه اشی داشت که دوستم باورش شد واقعاً "خوش تیپ شده
 گلی از گلش باز شد و خنده رضایت بخشی کرد و گفت:
 - آهان... این لباس ها خوبه... خیلی بمن میاد...
 بزحمت جلوی خودم را گرفتم و خنده ام را خفه کردم...
 آستین کتش درست یک جوب کوتاه بود... صاحب دکان هم
 فهمید آستین را گرفت و کشید پائین صدای "جر" خوردن
 آستین بلند شد اما دوست من اصلاً توجه نکرد. دامن کت
 هم روی کمرش مانده بود... تکمه های کت بسته نمیشد، با همه
 اینها دوستم خیلی راضی بنظر میرسید... دکاندار هم مرتب
 تعریف میکرد:

www.KetabFarsi.com

- از این پارچه یک سانت توی تمام بازار پیدا نمیشه...
 دوستم دست هاشو توی چیب شلوار کرده و بیرون نمیآورد
 حدس زدم توی چیب شلوارش یک چیزی هست که فیقم اینجوری
 قرص و محکم آن را گرفته و ول نمیکنه...
 دکاندار دوسه قدم عقب رفت... هیکل دوست مرا اورانداز
 کرد و گفت:
 - خیاط های درجه یک هم نمیتونن همچه لباسی بدوزند...

دوستم تصدیق کرد : www.KetabFarsi.com

— درسته . . . قالب تن منه . . . اگر سفارش میدادم میدوختند
باين خوبی در نمیآمد . . .

با خودم گفت :

" رفیق من یا خیلی احمقه . . . یا حسابی تو کارهست کماز
این لباس و صله دار و کهنه اینقدر تعریف میکنه والا آدم کورهم
میفهمه این لباس، به درد نمیخوره . . ." با اینحال گفت :
— باباجان تو چه چیز این لباس را پسندیدی ؟ . ده تا وصله
داره . . .

قبل از اینکه دکاندار حرفی بزنه دوستم جواب داد :

— تو از لباس سردر نمیآری . . . این فرم لباس مدروزه . . .
اینروزها جوانها مخصوصا "به لباس هاشون وصله میزنن . . .
دکان دارهم که از حرف دوستم دل و جراءت پیدا کرده
بود گفت :

— انشاء الله مبارکه . . . بسلامتی بپوشین . . .

دوستم خواست بطرف من برگرده که خشتک شلوارش باره
شد . . . دکاندار بدون اینکه دست و پاچه بشود خندید و گفت :
— دزش بیارین تا بدم بدوزن . . .
دوستم جواب داد :

— نمیخواهد بدوزین ... همینجوری بهتره ...

خاطرم جمع شدیک سری توی اینکار هست که دوستم راضی
نمیشه لباسها را در بیاره ... دیگه حرفی نزدم و منتظر نتیجه
کار ماندم .

www.KetabFarsi.com دوستم از صاحب مغازه پرسید :

— قیمت این لباسها چنده ؟ .

دکاندار بجای اینکه جواب رفیق مرا بدهد بازهم شروع
به تعریف و تمجید از جنس لباس و سلیقه او کرد :
— خوش میاد که هم سلیقه دارید و هم جنس می شناسید .
معلومه که لباس پوش هستید ...

— ممنونم آقا ... بفرمائید قیمتش چنده ؟

— بخاطر شما سیصد لیره .
من چنان یکهای خوردم که انگار با مشت محکم زدند توی
سرم . میخواستم اعتراض بکنم و بگم :

" چرا سیصد لیره ؟ ... چه خبره اگر این لباس را سرکوچه
به کت و شلواری ها بدی بیست لیره هم نمیخرند .."
اما دوستم مهلت نداد چیزی بگم ... بطرفم برگشت و
گفت :

— صد لیره پول بده به بینم ...

من حرفی نداشتم به دوستم پول قرض بدم ولی دلم نمیآمد
 رفیقم پول خودش و مرا اینطور حرام بکند . مردد و دو دل -
www.KetabFarsi.com نمیدانستم تکلیفم چی یه ؟ ...

لباس فروش که دید من تردید دارم گفت :
 - اگر راضی نیستید نخرید ... من راضی نیستم ... شما
 نباشید یکی دیگه اینو میخره ... خدا شاهده برای من ضرر -
 میکنه ...

خواستم دست خالی از اینجا نرید .. ما هم یک دشتنی از
 دست شما کرده باشیم ...
 دوستم با عجله جواب داد :

- نه بابا ... خیلی هم ممنونم ... این حرفها چی یه ؟ .
 صاحب دکان لبخندی زد و گفت : .
 - این رسم ماست جنس خوب را آخر نشون میدیم .. همه
 مشتری‌ها که مثل شما با سلیقه نیستند و جنس خوب را نمی‌شناسند .
 رفیقم نگاه رنجیده‌ای بطرف من کرد و من مجبور شدم صد
 لیره در بیآورم و بهش بدم ... رفیقم پول را گرفت و باشد
 و بیست لیره که خودش داشت به دکاندار داد :
 - بفرمائین ... من بمیرم دیگه حرفشو نزنین ...
 صاحب مغازه پول را گرفت و گفت :

- باور کنین ضرر میکنه . . . اما بخاطر شما حرفی ندارم .
 لباس‌های خودتان را هم بگذارید روش که خیلی ضرر نکنیم .
 — باشه . . . لباس‌ها هم ماش شما . . . خیرش را بیهوده بینید .
www.KetabFarsi.com — مبارک باشد . . .

دوستم راضی و خوشحال بطرف من برگشت :
 — بفرما زودتر بریم . . . کارمان دیر میشه .
 هنوزهم رفیق دستش توی جیب شلوارش بود . . نمیدانستم
 چرا اینقدر عجله میکنه . . از مغازه که بیرون آمدیم دوستم
 گفت :

- من میخوام برم یک جایی کاردارم . . عصر میام می‌بینم . .
 فهمیدم که میخواد مرا از سرباز بکنه . . گفتم :
 — رفیق من احمق نیستم . . راستش را بگو به بینم چرا
 این‌همه لباس‌خوب را گذاشتی و این یکی را انتخاب کردی ؟
 — برای اینکه اندازه‌ام بود : . .
 — کلک نزن . . راستشو بگو . . این حرفها به گوش من
 نمیره . . در بیار به بینم تو جیبش چی هست ؟ .
 دوستم که دید کلاه سرمن نمیره گفت :
 — تو این شلوغی که نمیشه . .
 — عیبی نداره کسی نمی‌بینه . . در بیار منم شریکم . .

دوستم عصبانی شد .

- اصلاً " بتوجه مربوطه . . . من لباس خریدم . . . هرجی هم
توش باشه مال خودمه . . .

بعد از اینکه مدتی چانه زدیم رفیق گفت :

- تو صد لیره دادی . . . دو برابرش بکیر . . .

من راضی نمیشدم ولی بالاخره قبول کردم :

- باشه . . . دربیار . . .

رفیق خواست دستش را از جیبیش در بیاره آستین کتش هم
پاره شد . . . بزحمت بسته ای را که توی جیبیش بود بیرون کشید
رفتم توی یک کوچه خلوت . . . بچه ها افتادند عقب ماوبخیال
اینکه رفیق مادل قلک سیردا است کف میزدند و هورا می کشیدند .
بهرز حمتی بود از دست بچه ها خلاص شدیم و توی یک بن
بست بسته را باز کردیم توی یک کیف کهنه و چرک مقداری کاغذ
و پولک در شیشه های نوشابه ریخته بودند . . . رفیق احمق من
گمان کرده بود این بسته اسکناس و پول نقره است .

وقتی محتویات بسته را دید رنگ از روی دوستم پرید سیاه و تیره
شد . . . چنان وارفت که ترسیدم قلبش از کا بیفته . . . کاغذها
را گرفتم و نگاه کردم . . . یک مشت آگهی تبلیغاتی بود یکی
از آنها را خواندم نوشته بود :

" مردان شیکپوش دنیا مشتری ماهستند . . . انواع لباسهای
 نو و کهنه به قیمت‌های مناسب موجود است"
 دوستم بقدرتی عصبانی و ناراحت شد که به گریه افتاد ..
 اما من از بسکه خنديدم دلم درد گرفت .

پایان